

Nr 268.

Av herr Gränebo m. fl., om ökat anslag till väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.

Sedan 1934 ha anslag beviljats för statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader. För budgetåren 1934/35, 1938/39 och 1947/48 ha för ändamålet anvisats tillsammans 15 750 000 kr., varav 2 500 000 kr. för budgetåret 1947/48. En del av anslagsbeloppet för detta budgetår blev senare spärrat i samband med den inskränkning av den offentliga investeringsverksamheten som vårt ekonomiska läge framtvängde. På grund av denna inskränkning beviljades för vartdera av budgetåren 1948/49 och 1949/50 endast 1 500 000 kr. i anslag för det nämnda ändamålet.

I sin petitaskrivelse av den 30 augusti 1949 har skogsstyrelsen begärt att anslaget för nästkommande budgetår måtte höjas till 4 milj. kr. Styrelsen framhåller att 1936 års skogsutredning i sitt år 1943 avgivna betänkande uppskattade det årliga behovet av medel för bidrag till byggande av skogsvägar under en 10-årsperiod till 4 milj. kr. Erfarenheterna ha enligt styrelsens mening visat, att utredningen icke överskattat detta behov. Då medel av skilda skäl icke kunnat anvisas på långt när i den utsträckning utredningen ansåg nödvändig är det enligt skogsstyrelsens mening ur skogliga synpunkter angeläget att omfattningen av skogsvägbyggandet snarast kan utvidgas genom ökad tilldelning av medel.

Om avverkningarna under de närmaste åren skulle minska i så stor omfattning att det uppstår svårigheter att sysselsätta skogsarbetarna under vintern, synes det styrelsen vara lämpligt att uppskjuta avverkningsarbetena till de vintermånader, då andra skogliga arbeten icke kunna utföras, och öka omfattningen av dessa arbeten, främst sådana som kunna bedrivas även sent på hösten. Av dessa andra skogliga arbeten bör byggandet av skogsvägar främst komma i fråga. Styrelsen påpekar att så många skogsvägar äro planerade att det finns möjlighet att utvälja sådana objekt, som äro särskilt lämpliga ur sysselsättningssynpunkt. Även om så sker kommer vägbyggnadsverksamheten att bli relativt kapitalkrävande, eftersom en del av anläggningsarbetena huvudsakligen utföres med maskiner.

Chefen för jordbruksdepartementet erinrar beträffande anslagsbehovet för nästa budgetår om att Kungl. Maj:t genom beslut den 7 oktober i fjol medgivit skogsstyrelsen rätt att disponera det belopp på 700 000 kr. som alltjämt stått spärrat från skogsvägsanslaget för budgetåret 1947/48. Även om man tar hänsyn härtill erkänner departementschefen att en höjning av anslaget för nästkommande budgetår är befogat men anser sig icke kunna tillstyrka den höjning skogsstyrelsen begärt. Enligt hans mening skulle en uppräknig av beloppet med 700 000 kr. till 2 200 000 kr. vara till fyllest i nuvarande läge. Han föreslår således under punkt 190 i nionde huvudtiteln att riksdagen för nästkommande budgetår skall anvisa ett reservationsanslag av 2 200 000 kr.

Vi kunna icke ansluta oss till den mening departementschefen företräder utan anse i likhet med skogsstyrelsen att anslaget bör fastställas till 4 milj. kr. för nästkommande budgetår. Den motivering för sitt förslag som skogsstyrelsen anfört finna vi fullt bärig. Vi vilja dessutom ytterligare framhålla, att utbyggnad av skogsvägnätet enligt vår mening är en angelägenhet av yttersta vikt. Då det ekonomiska läget nu medger någon ökning av investeringsverksamheten bör byggandet av skogsvägar ske i något större omfattning än vad departementschefen tänkt sig. Någon svårighet att frigöra arbetskraft för skogsvägbygge torde knappast föreligga, allrahelst som åtskillig s. k. dold arbetskraft torde kunna tagas i anspråk för detta ändamål och dessutom behovet av manuell arbetskraft för vägbyggandet minskats genom användningen av maskiner.

Byggandet av skogsvägar utgör ett mycket viktigt led i skogsbrukets rationalisering, då härigenom arbetskraftsbehovet vid virkets utdrivning minskas och transportkostnaderna sänkas. Transportkostnaderna utgöra en mycket stor andel av de totala omkostnaderna för virkets tillgodogörande, varför ett ändamålsenligt anordnande av transportleder, icke minst skogsvägar, är av väsentlig och grundläggande betydelse för skogsbrukets ekonomi. Dessutom möjliggör ett väl utbyggt skogsvägnät ofta tillvaratagande av sortiment och dimensioner, vilka icke annars kunna utnyttjas. Om icke nya områden genom skogsvägarna öppnas för vedavverkning, måste värdefullare sortiment upphuggas till ved, vilket för övrigt under de gångna åren torde ha skett i stor omfattning.

I vår utrikeshandel spela skogsprodukterna en mycket betydelsefull roll. Trävaror och massa utgöra två av våra allra viktigaste exportprodukter. Då stora ansträngningar måste göras för att öka exporten, så att vi kunna erhålla valuta för import av för folkhushållet nödvändiga varor, är det en angelägenhet av största vikt att kunna sälja skogsprodukter i större omfattning. Det är därför enligt vår mening önskvärt att allt göres som kan göras för att öka produktionen inom skogsbruket. Härvidlag är fortsatt byggande av skogsvägar betydelsefullt.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,
att riksdagen måtte till Skogsvård m. m.: Väg- och flott-
ledsbyggnader å skogar i enskild ägo för budgetåret 1950/51
anvisa ett reservationsanslag av 4 000 000 kr.

Stockholm den 25 januari 1950.

<i>C. P. V. Gränebo.</i>	<i>Osc. Werner.</i>	<i>B. A. Nilsson.</i>
<i>Jones Erik Andersson.</i>	<i>Fritiof Karlsson.</i>	<i>Gustav Hallagård.</i>
<i>Bernhard Näsgård.</i>	<i>Gust. Elofsson</i> i Vä.	<i>Karl Persson.</i>
<i>Ivar Nilzon.</i>		<i>Gärda Svenson.</i>